

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/148/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116214699
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5116214699.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v spore žalobcu: Blackside, a.s., so sídlom Mlynské nivy 48, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 48 191 515, právne zastúpený AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 890 240 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Žilina, t.č. C. XXX/XX, XXX XX A. - D., E. F., o zaplatenie 1.968,51 eur s príslušenstvom

rozhodol:

- I. Žalobu zamieťa.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Žilina dňa 02.06.2016 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.968,51 eur, úrok v sume 1.739,90 eur, úrok z omeškania v sume 38,03 eur, poplatky v sume 30,82 eur, spolu s úrokom vo výške 29,30% ročne zo sumy 1.968,51 eur od 27.06.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy istiny 1.968,51 eur od 26.05.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 22.01.2013 Zmluvu o poistenom G. H. úvere č. XXXX XXXX XX F., na základe ktorej žalovanému poskytol žalobca úver vo výške 2.000,-eur za úrokovú sadzbu 28,50 % ročne, s konečnou splatnosťou úveru 22.01.2020. Žalovaný sa zaviazal splácať úver mesačnými splátkami vo výške 59,87 eur, s počtom splátok 84, s prvou splátkou splatnou dňa 22.02.2013, s poslednou splátkou splatnou dňa 22.01.2020. Žalovaný úver nesplácal, a preto žalobca listom zo dňa 24.04.2014 vyzval žalovaného na splatenie záväzku a následne listom zo dňa 03.06.2014 vyhlásil úver za predčasne splatný s účinnosťou k 03.06.2014. Nesplatená pohľadávka žalovaného voči žalobcovi je vedná na úverovom účte XXXXXXXX.

3. Podaním doručeným súdu dňa 20.08.2018 sa žalobca vyjadril, že žalovaný neuhradil ani jednu splátku, pričom najstaršia neuhradená splátka je splátka splatná dňa 22.04.2013. Predložil tabuľky s výpočtom úrokov a úrokov z omeškania a uviedol, že poplatky v sume 30,82 eur sú poplatkami za poistenie vo výške 2,23 eur za mesiac. Nakoľko žalobca nesprávne vyčíslil úroky v žalobe (v žalobe vyčíslené v sume 1.739,90 eur, správne majú byť v sume 1.703,07 eur), berie žalobu späť v časti úrokov vo výške 36,83 eur. Poukázal na úhrady žalovaného spolu v sume 226,52 eur.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 29.07.2018 uviedol, že so žalovanou sumou súhlasí, splátky nesplácal z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, podstúpil operáciu, bol dlho práceneschopný, v tomto období sa dostal do finančných problémov, je schopný splácať dlh vo výške maximálne 50,-eur mesačne.

5. Okresný súd Žilina pôvodne vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 4C/148/2016-84 zo dňa 22.08.2018 a to tak, že konanie v časti uplatneného nároku na zaplatenie úrokov vo výške 36,83 eur zastavil (I. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok), žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (III. výrok). Proti rozsudku podal žalobca odvolanie. Krajský súd Žilina uznesením č.k. 7Co/202/2019-133 zo dňa 21.01.2020 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania, zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil na ďalšie konanie (I. výrok), rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým konanie na zaplatenie úrokov vo výške 36,83 eur zastavil, zostáva nedotknutý (II. výrok). V odôvodnení uznesenia odvolací súd, okrem iného uviedol, že záver súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu v zostávajúcej časti na vyslovenom právnom názore, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, t.j. že výška mesačnej splátky neobsahovala údaje, aká výška splátky prípadne na istinu, aká časť na úrok a aká časť na poplatky, na základe čoho je potrebné považovať poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov, nie je správnym. Odvolací súd poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Žiline, ako aj Najvyššieho súdu SR. Odvolací súd uviedol, že na základe uvedených skutočností preto krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom v ďalšom svojom postupe sa bude opätovne zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku žalobcu na základe skutkových tvrdení uvedených v žalobe.

6. Súd uznesením č.k. 4C/148/2016.177 zo dňa 01.02.2023 rozhodol tak, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom strany a to: E. G. I., J., so sídlom D. XX, XXX XX I., IČO: XX XXX XXX ako právnym nástupcom žalobcu (I. výrok), súd pripúšťa zmenu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstupuje: Blackside, a.s., so sídlom Mlynské nivy 48, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 48 191 515.

7. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na deň 26.05.2025, na ktorom vec prejednal a rozhodol za účasti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalovaného. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa pridržiavajú v plnom rozsahu žaloby, ako aj doplnenia žaloby a teda čiastočného späťvzatia a dovoľujú si požiadať súd, aby zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu tak, ako je to uvedené v petite.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nasledovných zákonných ustanovení:

9. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

11. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy: (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.10.2024), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 879y ods. 1 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona v znení účinnom do 31. októbra 2024 sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 31. októbra 2024; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. októbra 2024, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak.

16. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

17. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka: (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka: (1) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. (2) Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia (k 12.08.2021), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej

banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom

23. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

24. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a teda na právny vzťah založený touto zmluvou aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (okrem iných) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch).

25. Okresný súd Žilina pôvodne vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 4C/148/2016-84 zo dňa 22.08.2018 a to tak, že konanie v časti uplatneného nároku na zaplatenie úrokov vo výške 36,83 eur zastavil (I. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok), žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (III. výrok). Proti rozsudku podal žalobca odvolanie. Krajský súd Žilina uznesením č.k. 7Co/202/2019-133 zo dňa 21.01.2020 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania, zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil na ďalšie konanie (I. výrok), rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým konanie na zaplatenie úrokov vo výške 36,83 eur zastavil, zostáva nedotknutý (II. výrok) - právoplatne je tak rozhodnuté o čiastočnom zastavení konania, čo do sumy 36,83 eur. Predmetom konania tak následne po rozhodnutí odvolacieho súdu zostala žaloba žalobcu o zaplatenie istiny v sume 1.968,51 eur, úrokov v sume 1.703,07 eur, úroku z omeškania v sume 38,03 eur, poplatkov v sume 30,82 eur, spolu s úrokom vo výške 29,30% ročne zo sumy 1.968,51 eur od 27.06.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy istiny 1.968,51 eur od 26.05.2016 do zaplatenia.

26. Žalobca preukázal a žalovaný nezpochybnil existenciu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Na základe zmluvy o poistenom G. expres úvere č. XXXX XXXX XX F. zo dňa 22.01.2013 poskytol právny predchodca žalobcu (G. I. K., J.) žalovanému úver vo výške 2.000,- eur. Žalovanému bol poskytnutý úver pri dojedanej ročnej úrokovej sadzbe 28,50%, s mesačnými splátkami vo výške 59,87 eur, s dátumom prvej splátky 22.02.2013, poslednou splátkou dňa 22.01.2020, konečná splatnosť úveru bola dojednaná k 22.01.2020, celková čiastka úveru, ktorý musí dlžník zaplatiť prestavovala sumu 5.069,08 eur. Podľa článku VIII., bod 2. písm. e) zmluvy, pri podstatnom porušení zmluvných podmienok je banka oprávnená vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti. V čl. VIII., bod 1. zmluvy bolo dojednané, čo sa považuje za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka, kde podľa písm. a) ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti.

27. Listom zo dňa 24.04.2014 označeným ako „Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti“, právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že nakoľko mešká so splácaním úveru viac ako tri splátky, žiadajú o uhradenie dlžnej sumy, ktorá k 24.04.2014 je vo výške 738,50 eur, najneskôr do 09.05.2014. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak dlžník nevyrovná záväzok v stanovenej

lehote, vyhlásia úver za predčasne splatný. Z doručenky vyplýva, že žalovaný zásielku neprevzal v odbernej lehote.

28. Listom zo dňa 03.06.2024 označeným ako „Výzva, vyhlásenie úveru za predčasne splatný“, žalobca oznámil žalovanému, že vyhlasuje predčasnú splatnosť celého úveru (t.j. dlžník stráca možnosť splácať úver mesačnými splátkami), ktorý predstavuje k 03.06.2014 sumu 2.688,03 eur, pozostávajúcu z istiny 1.984,44 eur, úrokov 671,95 eur, úrokov z omeškania 0,60 eur, poplatkov 31,04 eur. Z doručenky vyplýva, že žalovaný zásielku neprevzal v odbernej lehote.

29. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 12.08.2021 medzi G. I. K., J. ako postupcom a Blackside, a.s. ako postupníkom bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu.

30. Keďže žalobca sa domáhal zaplataenia žalovanej sumy pre nesplnenie povinnosti žalovaného plniť svoj dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho mal úver zosplatiť v súlade s čl. VIII. bod 2 písm. e) zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to listom zo dňa 03.06.2014, súd prioritne teda skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre zosplatenie celého zvyšku dlhu, či bolo preukázané zosplatenie úveru. Listom zo dňa 24.04.2014 právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému výzvu a upozornil ho, že mešká so splácaním úveru viac ako tri splátky, žiada ho o uhradenie dlžnej sumy, ktorá k 24.04.2014 je vo výške 738,50 eur, najneskôr do 09.05.2014, upozornil ho, že ak nevyrovná záväzok v stanovenej lehote, vyhlásia úver za predčasne splatný. Listom zo dňa 03.06.2014 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť celého úveru, dlžná čiastka predstavuje k tomuto dňu celkovo sumu 2.688,03 eur.

31. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplataenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Predmetná výzva pre jej platnosť musí byť dostatočne určitá, tzn. musí z nej byť zrejmé, pre nezaplataenie ktorej konkrétnej splátky má následne dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým vyhlásením bude veriteľ požadovať zaplataenie celej pohľadávky. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky spotrebiteľa. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplataenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Veriteľ je potom časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na konkrétnu splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

32. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplataení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Účelom je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splataeniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie dlhu. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplataením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplataeniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 24.04.2014 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že mešká so splácaním úveru viac ako tri splátky, vyzval ho na zaplataenie dlžnej sumy, ktorá k 24.04.2014 bola vo výške 738,50 eur, najneskôr do 09.05.2014, upozornil ho, že ak nevyrovná záväzok v stanovenej lehote, vyhlási úver za predčasne splatný. Takto

koncipovaná výzva podľa názoru súdu nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva na predčasné zosplatnenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace.

33. Predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke za splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ), je potrebné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa by malo byť zrejmé splnenie podmienok v tomto ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, t.j. jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ, ako aj výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka určenia omeškanej splátky, ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa ust. § 565 OZ týka, t.j. že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Taký právny úkon, ktorým žalobca zosplatnil celý úver (teda predčasné zosplatnenie), z ktorého nebolo zrejmé, pre ktorú konkrétnu nezaplatenú splátku bol úver zosplatnený, súd potom posúdil ako neurčitý právny úkon a s poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka pre jeho neurčitosť aj neplatný právny úkon.

34. Právne úkony veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. list označený ako „Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti“ zo dňa 24.04.2014 a „Výzva, vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ zo dňa 03.06.2014 nemožno považovať z dôvodu ich neurčitosti a nezrozumiteľnosti za platné právne úkony (§ 37 ods. 1 OZ), ktoré mohli viesť k účinkom zosplatnenia dotknutého spotrebiteľského úveru.

35. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 6CoCsp/14/2023 zo dňa 29.06.2023, ktorý v odôvodnení rozhodnutia, okrem iného uviedol, že výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 OZ je tak nesporne potrebné považovať za právne úkony, t.j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka určitosť a zrozumiteľnosť. Z prejavu vôle veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky, pre ktorú omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatniť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ. Podľa rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/Csp/9/2024 zo dňa 30.04.2024, bod 11 odôvodnenia: „Rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd zastáva právny názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejedávanom spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné

následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údajá nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní (resp. môže uplatniť) svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie a uplatnenie tohto práva) musí uplynúť do splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním s úhradou splátky (s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace) potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zaniká. Z uvedeného možno potom vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že procesný súd nie je povinný ex offa vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže by mohlo dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. V kontexte z takto formulovaným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru a to Občiansky zákonník I. § 1- 450 Komentár od L. B., M., J., I., C., N., B., K., N., O., B., a kol., z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015 (strana 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu záveru“ (súd poukazuje aj na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu Žilina sp. zn. 7CoCsp/10/2024 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 7CoCsp/8/2024 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 11CoCsp/16/2024 zo dňa 25.06.2024, sp. zn. 11CoCsp/12/2024 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6CoCsp/2/2023 zo dňa 31.07.2023, sp. zn. 8CoCsp/58/2022 zo dňa 29.11.2022, sp. zn. 7CoCsp/32/2022 zo dňa 15.06.2022...).

36. Súd vychádzal aj z aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, ktorý sa v uzneseniach sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 26.01.2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 z 31.07.2024, 6Cdo/152/2022 z 13.02.2025 zaoberal otázkou obsahových náležitostí upozornenia veriteľa spotrebiteľovi (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024) a obsahových náležitostí na to nadväzujúceho oznámenia o zosplatnení celej pohľadávky (§ 565 Občianskeho zákonníka).

37. Zo znenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024 vyplýva, že pre platnosť právneho úkonu zosplatnenia pohľadávky je podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR nevyhnutné, „aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.“ Najvyšší súd odôvodnil tento svoj právny záver tým, že „identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021).“ V uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 26.01.2024 okrem toho Najvyšší súd SR prezentoval právny názor, podľa ktorého „pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“ K tomu súd dodáva, že v prípade, ak veriteľ v upozornení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzve dlžníka na zaplatenie celej aktuálne dlžnej pohľadávky pod následkom zosplatnenia dlhu a nešpecifikuje konkrétnu splátku, pre ktorú môže dôjsť k zosplatneniu dlhu, spotrebiteľ je uvedený do omylu, že na odvrátenie zosplatnenia je povinný zaplatiť celý splatný dlh a nie iba určitú

konkrétnu splátku. To môže u spotrebiteľa, ktorý nemá dostatok finančných prostriedkov, viesť k tomu, že neuskutoční žiadnu úhradu, pretože úhradu celej dlžnej sumy si nemôže dovoliť, hoci v prípade poskytnutia korektnej informácie veriteľom by si spotrebiteľ uhradením konkrétnej splátky (a teda nižšej sumy) mohol právo splácať dlh v splátkach zachovať. V uznesení sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 13.02.2025 Najvyšší súd SR prezentoval právny názor: bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ).

38. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou nemôže byť. Keďže zosplatnenie úveru súd vyhodnotil ako neplatné a žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru (žalobca si uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy o úvere v celosti t.j. zosplatnenú), nebolo možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých už splatných a nepremičaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou si žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatnený v celosti. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), pričom zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ. Žalobca si uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru (na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo dňa 03.06.2014), a preto nemohol súd posudzovať nárok ako plnenie jednotlivých splatných mesačných splátok, nakoľko by išlo o úplne odlišný nárok (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení), pričom v spotrebiteľskom spore zmena žaloby (ktorou je aj zmena podstatných skutkových tvrdení) nie je v zmysle ust. § 294 CSP prípustná, súd nemohol nárok posudzovať inak, konal by v rozpore s CSP (súd poukazuje aj na rozhodovaciaj prax Krajského súdu Žilina napr. rozhodnutie sp. zn. 11CoCsp/12/2024 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 11CoCsp/9/2024 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 10CoCsp/14/2023, sp. zn. 10CoCsp/49/2021 zo dňa 31.03.2022, sp. zn. 6CoCsp/49/2021 zo dňa 29.04.2022..). Súd tak konštatoval, že zosplatnenie úveru v danej veci je neplatné, ide o neplatný právny úkon nemajúci žiadne právne účinky.

39. Súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, podľa ktorého: „vychádzajúc z opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majúc za to, že k zosplatneniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatnenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), naviac s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitum“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.“

40. Žalobca odvodzoval aktívnu vecnú legitímáciu v spore zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.08.2021. Podľa právnej vety rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021, v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z.z. pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. Je teda zrejmé, že banka môže pohľadávku voči klientovi, prípadne jej časť postúpiť za nasledovných podmienok: i) klient (spotrebiteľ) je v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku, či jeho časti voči banke, ii) klient bol bankou písomne vyzvaný na plnenie jeho peňažného záväzku, či jeho časti voči banke, s ktorého plnením je v omeškaní a iii) omeškanie klienta trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní potom, čo mu bola

výzva banky podľa ii) doručená. Z uvedenej ochrannnej funkcie dotknutého ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. možno bez najmenších pochybností vyvodiť, že toto ustanovenie vytvára pre klienta dodatočnú možnosť zabrániť v určitej lehote postúpeniu pohľadávky banky voči nemu, či jej časti, a to tým, že svoj omeškaný peňažný záväzok v dodatočnej lehote 90 dní po doručení písomnej výzvy banky na plnenie svojho záväzku voči banke v omeškanom rozsahu uhradí (splní). Súd má však za to, že pre naplnenie zmyslu a účelu predmetného zákonného ustanovenia (ochrany klienta banky) je nevyhnutné klásť na výzvu banky podľa tohto ustanovenia určité obsahové náležitosti. Klient by mal mať z tejto výzvy jednoznačnú a určitú vedomosť, s splnením akého konkrétneho peňažného záväzku voči banke a v akom konkrétnom rozsahu tohto peňažného záväzku (v akej výške) je v omeškaní. Teda aj tento písomný právny úkon banky vyžaduje pre vyvolanie jeho účinkov určitosť (§ 37 ods. 1 OZ), teda výzva banky musí obsahovať presné a určité vymedzenie omeškaného peňažného záväzku klienta voči banke. Príkladom nepostačuje len uvedenie, že klient je v omeškaní s plnením peňažných záväzkov zo zmluvy o úvere špecifikovaného čísla uzavretej určitého dňa v určitej celkovej sume. Rovnako nie je možné akceptovať, ak vo výzve banky je omeškaný peňažný záväzok konkretizovaný v inom rozsahu ako v rozsahu, ktorý zodpovedá skutočnému omeškaniu klienta s plnením jeho peňažného záväzku voči banke. Preto v posudzovanej veci nemohli listy pôvodného veriteľa zo dňa 24.04.2014 a zo dňa 03.06.2014 obstať ako výzva banky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Pokiaľ ide o výzvu zo dňa 24.04.2014 označenú ako „Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti, pôvodný veriteľ (banka) v tejto špecifikoval peňažný záväzok žalovaného len tým, že banka eviduje voči žalovanému ku dňu 24.04.2014 pohľadávku v omeškaní vo výške 738,50 eur. Z uvedenej výzvy teda vôbec nie je zrejmé, o aký konkrétny peňažný záväzok žalovaného malo ísť (suma 738,50 eur ani nezodpovedá určitému násobku dojednanej splátky úveru vo výške 59,87 eur), teda, či išlo len o neuhradené konkrétne splátky spotrebiteľského úveru, dodatočný úrok, prípadne určité poplatky či zákonné alebo zmluvné sankcie. Vo vzťahu k výzve zo dňa 03.06.2014 označenej ako „Výzva, vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ súd poukazuje na skutočnosť, že hoci je omeškaný peňažný záväzok žalovaný v tejto listine už špecifikovaný číslom dotknutej zmluvy (XXXX XXXX XXF.) a je okrem celkovej sumy 2.688,03 eur v ďalšom rozčlenený na istinu, riadny úrok, úrok z omeškania, poplatky, vzhľadom ku konštatovanej neplatičnosti uplatnenia práva pôvodného veriteľa podľa ust. § 565 OZ (neplatičnosti zosplatenia) nebol peňažný záväzok žalovaného voči banke zjavne uvedený v skutočnom rozsahu, v akom bol žalovaný s jeho plnením v omeškaní. Ak bol potom omeškaný peňažný záväzok žalovaného špecifikovaný vo výzve v zjavne v inej výške, ako tomu bolo v skutočnosti, u žalovaného ako spotrebiteľa mohol vyvolať mylnú predstavu, že v takejto výške nie je schopný splniť svoj peňažný záväzok voči banke, a tak zabrániť následnému postúpeniu pohľadávky banky voči nemu. Na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky (dňa 12.08.2021) už došlo k uplynutiu termínu konečnej splatnosti úveru (súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 6CoCsp/13/2024 zo dňa 29.07.2024).

41. Jednou z podmienok, od ktorej sa odvíja postup banky pri postúpení pohľadávky tretej osobe bez súhlasu klienta, je výzva adresovaná dlžníkovi na zaplatenie, ktorá musí byť zaslaná dlžníkovi, čo je potrebné preukázať predložením doručky alebo podacieho lístka. Výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. pritom musí byť kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením, z čoho dlžná suma pozostáva, teda konkretizovaním splátky/splátok, so zaplatením ktorej/ktorých je v omeškaní a prípadne ho i upozorniť, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt, bez súhlasu dlžníka.

42. V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa teda vyžaduje kvalifikovaná výzva. Touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný subjekt bez súhlasu dlžníka. Uvedené pritom neobsahovala výzva zo dňa 14.04.2014, ani výzva zo dňa 03.06.2014. Súd má za to, že spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t.j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. K samotnému postúpeniu došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.08.2021, teda takmer po cca 7 rokov po realizovaní predmetných výziev. Podľa obsahu výzvy je zrejmé, že účelom jej vyhotovenia bol iba postup podľa ust. 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, aby sa pohľadávka mohla stať splatnou ešte pred uplynutím dojednanej konečnej splatnosti. Písomnosti vyhotovené veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53

ods. 9 Občianskeho zákonníka v súvislosti s vyhlasovaním predčasnej splatnosti úveru a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia odvolacích súdov (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/16/2021 zo dňa 29.07.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/16/2021 zo dňa 19.05.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCso/36/2020 zo dňa 13.05.2021). Absencia riadnej výzvy na úhradu dlžníkovi pred postúpením pohľadávky preto spôsobuje nesplnenie podmienok stanovených zákonom pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle kogentného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Okrem uvedeného, zo žiadnej z týchto dvoch výziev nebolo možné ani určiť, či bol žalovaný vôbec v omeškaní s nejakou splátkou viac ako 90 dní alebo nie tak, ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Keďže v žiadnej z týchto výziev nebola konkretizovaná splátka, so zaplatením ktorej bol žalovaný v omeškaní, čo malo mať za následok vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a postúpenie pohľadávky, súd konštatoval, že obe tieto výzvy sú nejasné, neurčité a v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka neplatné. V dôsledku toho neboli splnené zákonné podmienky pre zosplatenie úveru podľa ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo strany banky bolo neplatné. Samotné neplatné predčasné zosplatenie pohľadávky nie je v konečnom dôsledku pre platnosť postúpenia pohľadávky významné, pretože v danom prípade došlo pred postúpením žalovanej pohľadávky k jej splatnosti v termíne konečnej splatnosti, keďže podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru dojednaná ku dňu 22.01.2020. Hoci v čase postúpenia bola postupovaná pohľadávka splatná, uvedené nemení nič na tom, že nebola naplnená jedna zo základných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky a to kvalifikovaná výzva banky pred postúpením pohľadávky doručená dlžníkovi - žalovanému. Žalobca takú kvalifikovanú výzvu nepredložil a dve výzvy, ktoré predložil, boli pre neurčitost' a nejasnosť neplatné, preto nemohli byť podkladom pre platné postúpenie.

43. V nadväznosti na uvedené súd dospel k záveru, že v dôsledku nedodržania uvedených zákonných ustanovení pred postúpením pohľadávky banky žalobcovi, je právny úkon postúpenia absolútne neplatný pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže žalobca uplatnený nárok odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok, súd dospel k záveru, že v danom spore nebol aktívne vecne legitimovaný. Absolútna neplatnosť právnych úkonov totiž pôsobí voči každému, súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti, nemožno ju odstrániť ratihabíciou ani konvalidáciou a nepremičuje sa. Keďže súd vyhodnotil postúpenie pohľadávky ako absolútne neplatný právny úkon, žalobe nebolo možné vyhovieť ani z dôvodu, že žalobca nie je nositeľom uplatneného práva, lebo na základe neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohol platne nadobudnúť právo na zaplatenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere voči žalovanému. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru o neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok, na podklade ktorej žalobca odvodzoval svoj uplatnený nárok, podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, pre rozpor s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., a tým o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom spore (teda, že žalobca nie je nositeľom ním uplatneného hmotnoprávneho nároku). Žalobca tak v konaní nepreukázal skutkovú a právnu dôvodnosť uplatneného nároku, preto súd žalobu žalobcu zamietol, a teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (I. výrok).

44. Súd ešte dodáva, že pokiaľ súd už pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, nijako nebráni súdu, aby v predmetnom konaní skúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného žalobcu na terajšieho žalobcu a v nadväznosti na to, či je žalobca v danom spore aktívne vecne legitimovaný. Uznesenie súdu zo dňa 01.02.2023, ktorým bola pripustená zmena strany sporu na strane žalobcu, má povahu procesného rozhodnutia, ktoré nijako neosvedčovalo platnosť postúpenia pohľadávky a hmotnoprávnu aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu vstupujúceho do konania. Súd pri rozhodovaní podľa § 80 CSP predmetný návrh posudzoval len z hľadiska toho, či bol podaný oprávnenou osobou, ďalej či po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práva, o ktorom sa koná, a či ten, kto mal do konania vstúpiť na strane žalobcu, so svojim vstupom súhlasí (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.08.2018 sp. zn. 8Cdo 28/2017). Súd v tomto štádiu konania nebol oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. Otázkou, či tvrdené právo, ktoré malo byť prevedené, skutočne prešlo na iný subjekt sa totiž súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.05.2018 sp. zn. 1Cdo 163/2017, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Odo 743/2006). Vydanie takého procesného rozhodnutia nezabavuje súd povinnosti skúmať aktívnu vecnú legitímáciu.

45. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

47. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Na návrh žalobcu bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 36,83 eur zastavené, keďže žalobca vzal žalobu v tejto časti späť. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť, čo do sumy úrokov vo výške 36,83 eur, nakoľko boli podľa jeho vyjadrenia nesprávne vyčíslené (v žalobe vyčíslené v sume 1.739,90 eur, správne mali byť v sume 1.703,07 eur) - v tejto časti procesné zavinenie na zastavení konania bolo na strane žalobcu. Nakoľko vo zvyšku žaloby o zaplatenie sumy 1.968,51 eur s príslušenstvom súd žalobu zamietol, žalobca bol neúspešnou stranou sporu. Žalovanému by tak prináležal nárok na náhradu trov konania. Nakoľko si však žalovaný náhradu trov konania neuplatnil, ani zo spisu nevyplýva vznik trov konania na strane žalovaného, preto súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, a teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (II. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).